

Foundations of Halacha 10.2 – Terumah and Maaser Nowadays

The Sources

<p>1. <u>Gemara Pesachim 44a</u></p> <p>A contradictory source: “Two baskets, one of chullin and one of Terumah, and before them are two bushels, one of chullin and one of Terumah, and these fell into these – they are permissible, for I [can] say: The chullin fell into the chullin and the Terumah fell into the Terumah.” If you say that if one eats a kezayis in the amount of time it takes to consume a peras, it is as if he has eaten a full kezayis at one time – according to the Torah – why do we say, “, for I [can] say:...”? He answered: Leave [any proof from] Terumah nowadays, as it is ordained by the Rabbis.</p>	<p><u>תלמוד בבלי מסכת פסחים דף מד עמוד א</u></p> <p>איתיביה: שתי קופות, אחת של חולין ואחת של תרומה, ולפניהם שתי סאין אחת של חולין ואחת של תרומה, ונפלו אלו לתוך אלו - מותרין, שאני אומר: חולין לתוך חולין נפלו, תרומה לתוך תרומה נפלה. ואי אמרת כזית בכדי אכילת פרס דאורייתא - אמאי אמרינן שאני אומר? - אמר ליה: הנח לתרומה בזמן הזה, דרבנן.</p>
<p>2. <u>Gemara Yevamot 81a</u></p> <p>Mishna. A naturally sterile Kohen who married an Israelite woman – he may serve her Terumah. R Yosi and R Shimon say: An androgynous Kohen who married an Israelite woman – he may serve her Terumah.</p>	<p>תלמוד בבלי מסכת יבמות דף פא עמוד א</p> <p>מתני'. סריס חמה כהן שנשא בת ישראל - מאכילה בתרומה. רבי יוסי ור"ש אומרים: אנדרוגינוס כהן שנשא בת ישראל - מאכילה בתרומה.</p>
<p>Gemara. Reish Lakish said: He may serve her Terumah, but he may not serve her the breast or the thigh (of Temple offerings). R Yochanan said: He may even serve her the breast or the thigh. According to Reish Lakish, why are the breast or the thigh different? Because they are Torah-ordained. Terumah is also Torah-ordained! Here we are discussing Terumah nowadays, which is ordained by the Rabbis.</p>	<p>גמ'. אמר ר"ל: מאכילה בתרומה ואין מאכילה בחזה ושוק, רבי יוחנן אומר: אף מאכילה בחזה ושוק. ולריש לקיש, מאי שנא חזה ושוק? דאורייתא, תרומה נמי דאורייתא! הכא במאי עסקינן - בתרומה בזמן הזה, דרבנן.</p>
<p>3. <u>Rambam Hil Terumot 1:26</u></p> <p>Terumah, nowadays - even in the places of which the returnees from Bavel took possession, even in the days of Ezra – is not ordained by the Torah but from the words [of the Rabbis' decree]. The only torah[-ordained] Terumah is solely in Israel, as it says, “When you will arrive” – the arrival of all of you, as they were in the First Inheritance (by conquer) of the land, and as they will resume to be in the Third Inheritance. This was not so in the Second Inheritance which occurred in the days of Ezra; it was an arrival of part of the Jews, and it therefore did not obligate them [in Terumah] from the Torah. It also would appear to me that the same law applies to the tithes, that they are only obligatory nowadays from the words [of the Rabbis' decree], like Terumah. <i>Ra'avad</i> He has not aligned himself well with the Halacha, for we hold like R Yochanan who says in Yevamot, “terumah, nowadays, is Torah-ordained.” [Rambam] himself appears to have written so at the beginning of the book. If this matter does exist, it exits concerning the laws of Challah.</p>	<p><u>רמב"ם הלכות תרומות פרק א</u></p> <p>התרומה בזמן הזה ואפילו במקום שהחזיקו עולי בבל ואפילו בימי עזרא אינה מן התורה אלא מדבריהן שאין לך תרומה של תורה אלא בא"י בלבד, ובזמן שכל ישראל שם שנאמר כי תבואו ביאת כולכם כשהיו בירושה ראשון' וכמו שהן עתידין לחזור בירושה שלישית, לא כשהיו בירושה שנייה שהיתה בימי עזרא שהיתה ביאת מקצתן ולפיכך לא חייבה אותן מן התורה, וכן יראה לי שהוא הדין במעשרות שאין חייבין בזמן הזה אלא מדבריהם כתרומה. +/השגת הראב"ד/ התרומה בזמן הזה וכו' עד שהן עתידין לחזור בירושה שלישית. א"א לא כיון להלכה יפה דהא קי"ל כרבי יוחנן דאמר ביבמות תרומה בזמן הזה דאורייתא והוא עצמו נראה שכתב בתחלת הספר ואי איתא להא מילתא בחלה הוא דאיתא. +</p>

<p>4. <u>Parshat Shelach 15:18-20</u></p> <p>Speak to the Children of Israel and say to them: When you arrive in the land to which I bring you, it shall be when you eat from the bread of the Land, you shall set aside a portion for Hashem. As of the first of your kneading you shall set aside a loaf as a portion, like the portion of the threshing-floor, so shall you set it aside.</p>	<p><u>פרשת שלח פרק טו</u></p> <p>(יח) דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם בְּבֹאֲכֶם אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנִי מְבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה: (יט) וְהָיָה בְּאֲכֹלְכֶם מִלֶּחֶם הָאָרֶץ תָּרִימוּ תְרוּמָה לִיקוֹן: (כ) רֵאשִׁית עֲרֹסַתְכֶם חֲלֵה תָרִימוּ תְרוּמָה כְּתְרוּמַת גֶּרְךָ כֵּן תָּרִימוּ אֹתָהּ:</p>
<p>5. <u>Gemara Ketubot 25a</u></p> <p>It was taught in a BAraita: “When you arrive in the land” I might have thought [this means] “from when two or three spies enter the land”. The Torah teaches us with the word בְּבֹאֲכֶם - “with the arrival of all of you, not with the arrival of part of you.” From here we see that <i>Challah</i> nowadays is Rabbinically mandated.</p>	<p><u>כתובות כ"ה א'</u></p> <p>תניא, בבואכם אל הארץ, אי בבואכם יכול משנכנסו לה שנים שלשה מרגלים, ת"ל בבואכם, בביאת כולכם ולא בביאת מקצתכם, וכי אסקינהו עזרא לאו כולהו סליק, מכאן דחלה בזמן הזה דרבנן</p>
<p>6. <u>Sifri Parshat Shelach</u></p> <p>Is the Torah referring to The Main Terumah [the regular gift to the Kohen], or is it referring to the gift of <i>Challah</i>? Since it has said, “As of the first of your kneading you shall set aside a loaf as a portion”, <i>Challah</i> has been mentioned. In reference to what do I establish “you shall set aside a portion for Hashem? Is the Torah referring to The Main Terumah.</p>	<p>[ספרי]:</p> <p>תרימו תרומה לה' - בתרומה גדולה הכתוב מדבר, או אינו אלא בתרומת חלה, כשהוא אומר חלה תרימו תרומה, הרי חלה אמורה, הא מה אני מקיים תרימו תרומה לה', בתרומה גדולה הכתוב מדבר:]</p>
<p>שולחן ערוך יורה דעה סימן שלא סעיף ב</p> <p>[ו] בזמן הזה, אפילו במקום שהחזיקו בו עולי בבל, ואפילו בימי עזרא ג אין חיוב תרומות ומעשרות מן התורה, אלא מדבריהם. מפני שנאמר: כי תבואו משמע ביאת כולכם ולא ביאת מקצתן, כמו שהיתה בימי עזרא. הגה: ד [ז] ויש חולקין, וסבירא להו דחייבין עכשיו בארץ ישראל בתרומות ומעשרות מדאורייתא, אך לא נהגו כן (טור בשם ר"י).</p>	
<p>ש"ך יורה דעה סימן שלא</p> <p>ג אין חיוב בתרומות ומעשרות מן התורה - ובכל מקום שהזכירו הרמב"ם והמחבר חיוב מן התורה היינו בזמן שהיו ישראלים כולם ביחד על אדמתן ולא בזמן הזה:</p> <p>ד ויש חולקין - טעמייהו דלא שייך האי טעמא דביאת כולכם אלא גבי חלה לעיל סימן שכ"ב סעיף ב' דכתיב בואכם בביאת כולכם אבל לענין תרומות ומעשרות לא בעינן שיהו כל ישראל עליה:</p>	